

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi - experimental research) ชนิดกลุ่มเดียววัดก่อนและหลัง (One group pre-post test design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองต่อความหวังในผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกที่ได้รับรังสีรักษา

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้คือ ผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกที่ได้รับรังสีรักษา เข้ารับการรักษา ณ หอผู้ป่วยนรีเวชและหอผู้ป่วยรังสีรักษาที่ตึกสิรินธร โรงพยาบาลราชวิถี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคม 2543 จำนวน 10 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ เป็นผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกระยะที่ 2 และที่ 3 ที่ได้รับรังสีรักษา และรับรู้ว่าเป็นมะเร็ง อายุระหว่าง 20 - 49 ปี สามารถพูดคุยติดต่อสื่อสารได้ พร้อมทั้งยินดีให้ความร่วมมือในการศึกษาวิจัย โดยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน ทำแบบวัดความหวังของเฮิร์ท (Herth Hope Index ; Herth, 1992) และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนความหวังอยู่ในระดับต่ำ - ปานกลาง มาเข้ากลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และแบบวัดความหวังของเฮิร์ท (Herth Hope Index ; Herth, 1992) หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 2) แบบการวิจัย แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ แผนการทำกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคอง และแบบประเมินประสิทธิภาพของกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้นำไปหาความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลและดำเนินการวิจัยด้วยตนเอง ภายหลังจากที่สำรวจผู้ป่วยและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการดำเนินการวิจัย ร่วมกับพืักษาสีทิสซ์ผู้เข้าร่วมวิจัย จากนั้นผู้วิจัยสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลส่วนบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง และประเมินแบบวัดความหวังของเฮิร์ทในกลุ่มตัวอย่างก่อนดำเนินการกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองครั้งที่ 1 หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการกลุ่มตามแผนการทำกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคอง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ทั้งหมด 7 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 1 ชั่วโมง 30

นาที และเมื่อดำเนินกลุ่มครบ 7 ครั้งผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินแบบวัดความหวังของเฮิร์ทซ์ซ้ำอีกครั้งในวันที่สิ้นสุดการดำเนินกลุ่ม หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้การแจกแจงความถี่และร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล
2. ใช้การทดสอบอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับวิลคอกซัน (Wilcoxon matched pairs signed ranks test) วิเคราะห์ข้อมูลความหวังก่อนและหลังเข้ากลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคอง

ผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า

ผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกที่ได้รับรังสีรักษา ภายหลังเข้ากลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองมีระดับความหวังสูงกว่าก่อนเข้ากลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการปฏิบัติการพยาบาล ได้แผนกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองในการเสริมสร้างความหวังในผู้ป่วยมะเร็ง ซึ่งมีผลให้ผู้ป่วยสามารถปรับตัวและยอมรับสภาพความเจ็บป่วยตามความเป็นจริง มีกำลังใจและมีแนวทางในการดำเนินชีวิตและมีความหวังเพิ่มขึ้น และช่วยให้บุคลากรทางการพยาบาลตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลผู้ป่วยทางด้านสภาวะจิตสังคม และทำให้ทราบลักษณะปัญหาและความวิตกกังวล ความคับข้องใจของผู้ป่วย ขณะรับการรักษา เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการพยาบาลต่อไป
2. ด้านการศึกษาพยาบาล ได้แนวทางในการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาพยาบาลทำกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองมาใช้เป็นวิธีการหนึ่งในการเสริมสร้างความหวังให้กับผู้ป่วยมะเร็ง เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในปัญหาด้านจิตสังคมของผู้ป่วยมะเร็งมากขึ้น
3. ด้านการศึกษาวิจัย สามารถนำผลการวิจัยที่ได้รับเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเรื่องผลของกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองต่อความหวังในกลุ่มผู้ป่วยมะเร็งชนิดอื่นต่อไป หรือใช้กลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองในกลุ่มคนที่ต้องการกำลังใจและการสนับสนุนทางจิตใจ เช่น บุคคลที่กำลังตกงาน

4. บุคลากรทางการแพทย์ควรได้รับการสนับสนุนให้ไปฝึกอบรมทักษะการเป็น ผู้บำบัดให้มากขึ้นจากสถาบันที่เปิดทำการสอนในเรื่องนี้โดยตรง เพื่อเป็นประโยชน์ในการพยาบาลผู้ป่วย

5. ทางด้านการรักษาพยาบาล ควรมีการชี้แจง อธิบายหรือให้ความรู้ผู้ป่วยถึงเรื่องวิธีการรักษาด้วยรังสีและการปฏิบัติตนขณะรักษา เพื่อให้ผู้ป่วยมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง ไม่เกิดการเข้าใจที่ผิด ๆ เกี่ยวกับการรักษามะเร็งด้วยรังสี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. แผนการทำกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองเพื่อเสริมสร้างความหวังในผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกที่ได้รับรังสีรักษา น่าจะมีประโยชน์ในการนำมาวิจัยซ้ำในกลุ่มตัวอย่างเดิมเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในเครื่องมือนี้

2. ควรมีการวิจัยผลของกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองต่อความหวังในผู้ป่วยโรคอื่น ๆ เช่น โรคเอดส์ ผู้ป่วยที่สูญเสียอวัยวะต่าง ๆ

3. ควรมีการวิจัยผลของกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองโดยใช้ตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง คุณภาพชีวิต การปรับตัว ในผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกที่ได้รับรังสีรักษา